ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. ● Субота, 16 квітня 1983 року ● № 45 (3241). ● Ціна 2 коп.

Трудящі області схвалюють проект Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями. Про це свідчать листи, що надходять до редакції.

СЛОВО КМК

Члени нашого комсомольсько-молодіжного колективу з великою увагою ознайомилися з проектом Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями. Ніхто дійшли спільної думки: дуже своєчасний цей документ.

Окремо хотілося б сказати про статтю 9 проекту Закону, в якій закріплено повноваження трудових колективів у забезпеченні трудової дисципліни. Переконана, що можливість стимулювання кращих працівників, встановлення пільг для передовиків виробництва не тільки підвищують авторитет трудових колективів, а й сприятиме дальшому підвищенню творчої активності мас. Разом із тим є необхідність застосовувати до порушників трудової дисципліни більш рішучі заходи. І тут трудові колективи теж мають сказати своє слово.

Л. ГУРОБСЬКА,
доярка колгоспу імені Ілліча.
Компаніївський район.

ПЕРЕД НОВАТОРАМИ — БІЛЬШІ МОЖЛИВОСТІ

Раціоналізатори нашого заводу роблять значний внесок у боротьбу за вдосконалення виробництва. Тільки в першому кварталі нинішнього року впроваджено у виробництво 28 пропозицій, які дадуть змогу заощадити понад 47 тисяч карбованців.

Науково-технічна творчість заводчан набуває більш масового характеру, зростає роль трудових колективів у її розвитку. Відрадно, що все більше нововведень — наслідок колективної думки і праці. Велику увагу НТТ приділяє адміністрація.

Вважаю, що стаття 10 проекту Закону СРСР про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, закладами, організаціями, відкриває перед новаторами ще більші можливості.

М. ГОНЧАРЕНКО,
майстер ремонтно-механічного заводу Укрремтресту.
м. Кіровоград.

Нагороди за творчість

Художній літопис Країни Рад пише разом з представниками старших поколінь діячів культури творча молодь. Вона адресує свої твори сучасникам і ровесникам, сприяє формуванню у юного покоління рис будівників комуністичного суспільства.

Про це говорилося 12 квітня в ЦК ВЛКСМ, де відбулось вручення премій Ленінського комсомолу 1982 року в галузі літератури, мистецтва, журналістики та архітектури.

Лауреатів тепло поздоровили перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин, керівники ряду творчих спілок, визначні радянські діячі культури і мистецтва.

На врученні премій Ленінського комсомолу був присутній завідуючий відділом культури ЦК КПРС В. Ф. Шауро.

(Кор. ТАРС).

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК, ПРИСВЯЧЕНИЙ 113-Й РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

ВСІ — НА СУБОТНИК!

У Всесоюзному комуністичному суботнику, присвяченому 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна, беруть участь понад 10 тисяч комсомольців, 208 КМК Світловодського району та райцентру.

Про те, як підготувалися до свята праці молоді світловодці та які завдання поставили перед собою на цей день, на прохання кореспондента «Молодого комунара» розповідає начальник міського комсомольського штабу по підготовці та проведенню суботника Сергій ЯКИМЕНКО.

Намічене виконаємо

Підготовку до Всесоюзного комуністичного суботника міськком комсомолу почав задовго до 16 квітня. Насамперед він створив міський комсомольський штаб по підготовці та проведенню «червоної суботи», який ретельно спланував обсяги робіт на цей день, визначив, скільки потрібно людей на той чи інший об'єкт, і закріпив ці об'єкти за первинними комсомольськими організаціями.

Члени штабу, інші комсомольські активісти провели роз'яснювально-агітаційну роботу серед юнаків і дівчат. Все намічене на день суботника буде здійснене тільки тоді, коли кожен матиме відповідний заділ, фронт робіт, який слід готувати заздалегідь.

Як свідчили наслідки перевірок ходу підготовки до суботника, в первинних осередках добре усвідомили це завдання. Приміром, саме так діяв комсомольсько - молодіжний колектив цеху № 8 заводу чистих металів (бригадир — лауреат премії Ленінського комсомолу Микола Петров, групкомсорг — делегат XIX з'їзду ВЛКСМ Віктор Прокопець). Цей КМК, який з честю носить ім'я XIX з'їзду комсомолу, за традицією першим у районі підтримав ініціативу московських залізничників і взяв підвищенні соціалістичні зобов'язання на день 16 квітня. Зокрема, було намічено, що члени бригади працюватимуть на заощадженій сировині. Боротьбі за економію вони приділили особливу увагу і нині мають чималий запас.

На зекономленій сировині трудиться і КМК пресувальників цеху № 2 Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна (керівник Володимир Кутовий, групкомсорг Василь Хрієнко). Сьогодні перед ними надзвичайно складне завдання: у святопраці рапортувати про виконання чотиримісячного плану. Впевненість у тому, що пресувальники успішно справляться з ним, вселяке та наполеглива копітка підготовча робота, яку вони здійснювали протягом тривалого часу...

Комсомольський штаб намітив також значний обсяг робіт по благоустрою міста і сіл району.

Надаючи великого значення дальшому розвитку масовості фізкультури і спорту і виконуючи побажання світловодців, міськком ЛКСМУ та міський спорткомітет прийняли спільне рішення про завершення в день «червоної суботи» будівництва стежки здоров'я у парку культури та відпочинку імені Т. Г. Шевченка. Доречі, на цьому об'єкті юнаки і дівчата вже провели кілька комсомольських суботників.

Заплановано на сьогодні і введення в дію ще однієї стежки здоров'я — на набережній. Будівництво її триватиме всього один день, адже для цього створено всі умови.

У день суботника комсомольці та піонери шкіл зберуть понад 60 тонн металевого брухту і 10 тонн макулатури, закладуть десятки клумб і квітників.

УДАРНА ПЛАВКА

Ударну плавку на честь Всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна, доручено провести кращим бригадам плавильного цеху. Серед них — комсомольсько-молодіжний колектив конверторників (бригадир Г. П. Ланченко). Цей КМК завжди працює високопродуктивно, не допускає браку, має на своєму рахунку значну економію електроенергії. За підсумками змагання, яке проходило під девізом «60-річчю створення СРСР — 60 ударних тижнів!», його визнано кращим не тільки на заводі, а й в районі.

Високі зобов'язання на день «червоної суботи» взяли члени комсомольсько-молодіжної бригади електропічної дільниці цього ж цеху (бригадир В. Я. Капітанчук). Вони впевнено утримують перехідний Червоний вимпел ЦК ВЛКСМ, одержаний за успіхи у змаганні. Сьогодні КМК ремонтує одну з печей.

Великий обсяг робіт у день суботника виконають молоді виробничники разом із старшими товаришами в інших цехах. Зокрема, колектив автотранспортного цеху відремонтує один тепловоз та 13 автомашин.

У святі праці беруть участь 350 комсомольців заводу. Вони внесуть у фонд одинадцятої п'ятирічки 700 карбованців, зароблених під час суботника.

Г. КОРЖЕВИЙ,
член комітету комсомолу Побузького нікелевого заводу.
Голованівський район.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ У МАЛОМУ — ЕКОНОМІЯ У ВЕЛИКОМУ

ЧИМ ВИМІРЮЄТЬСЯ БЕРЕЖЛИВІСТЬ?

«КРУГЛИЙ СТІЛ» «МК»

Рік тому учнівська і студентська молодь Кіровоградщини звернулася до ровесників республіки з почином «Бережливість у малому — економія у великому». Це звернення обговорено в усіх загальноосвітніх школах, профтехучилищах, середніх спеціальних і вищих навчальних закладах області. Молодь активно включилась у Всесоюзний похід за економію і бережливість, який розрахований на роки. Поставлено серйозне завдання виховувати у молоді господарське ставлення до народного багатства, навчити юнаків і дівчат цінувати і любити працю, людей праці, ростити з молодих майбутніх господарів Батьківщини.

Комсомольці-старшокласники області беруть участь у створенні Всесоюзного комсомольського рахунку економії і бережливості одинадцятої п'ятирічки. Найвищу оцінку одержав досвід роботи Комишуватської СШ Новоукраїнського району. Його узагальнено Секретаріатом ЦК ВЛКСМ і колегією Міністерства освіти СРСР. Він втілюється в практику роботи шкіл, ПТУ, середніх спеціальних навчальних закладів і вузів.

Відділ студентської, учнівської молоді і піонерів обкому комсомолу, редакція обласної газети «Молодий комунар» провели зустріч, на якій йшла мова про те, як звернення «Бережливість у малому — економія у великому» втілюється в життя: підбили підсумки і поділилися набутим досвідом, порушили проблеми, що виникають під час походу за бережливість і економію.

Отже, за «круглим столом» «МК» — секретар обкому комсомолу Н. АНГЕЛУЦА, Герой Соціалістичної Праці, заслужений учитель УРСР, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник НДІ педагогіки І. Г. ТКАЧЕНКО, секретар-завідуюча відділом учнівської молоді Вільшанського райкому комсомолу М. КОРДЮКОВА, завідуючий кабінетом трудового виховання і профорієнтації обласного інституту вдосконалення вчителів І. І. РАДКЕВИЧ, студентка Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна О. ДОБРОБАТЬКО, учень СШ № 14 Г. СМИРНОВ, секретар комітету комсомолу СШ № 5 м. Гайворона С. БЕВЗЕНКО, шестикласниця Червоноярської восьмирічки Кіровоградського району В. РАМХЕН, секретар комітету комсомолу та учень Бобринецького СПТУ № 2 А. ТАРАСЕНКО і В. ЗАЙЦЕВ, секретар комітету комсомолу Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства С. ОРИЩЕНКО.

(Матеріали «круглого столу» читайте на 3-й стор.).

НАШ СУЧАСНИК

ПОЧАТОК

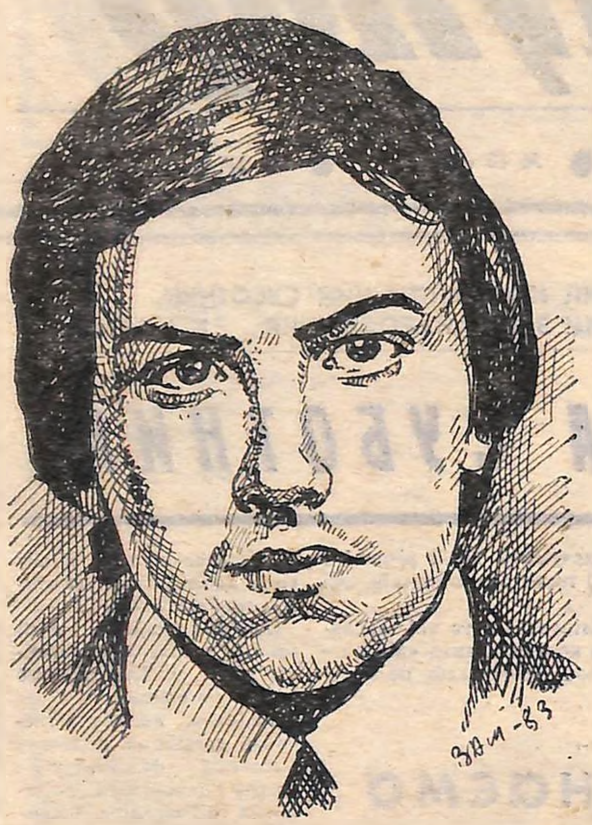

Різними шляхами йдуть люди до улюблених професій. Одні довго вагаються, все зважують перш ніж зробити вибір. Інші з дитинства твердо знають: ото моя улюблена робота, їй служитиму все життя. Отак і Юра Супряк. Учився в школі, а думками вже був там, у полі, поруч із батьком Олександром Даниловичем — досвідченим механізатором.

Одержавши атестат зрілості, подався він до Димитрівського сільського професійно-технічного училища. Там і вчиться на механізатора широкого профілю.

А як настають канікули, поспішає Юрій до рідного села Защити. Там «сідлає» трактора і працює з ранку й до смеркання. Торік під час збирання кукурудзи він був визнаний переможцем соціалістичного змагання, премію одержав.

Добре попрацював комсомолець і на цьогорічних весняно-польових роботах. Він допомагав батькові сіяти ячмінь та горох. Сімейний екіпаж постійно перевиконував змінні завдання.

Тільки починається трудова біографія Юрія Супряка. Та попереду у нього — широкі горизонти хліборобської діяльності. У це вірять і батьки-хлібороби, і вчителі, і друзі юнака.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Малюнок автора.
Новомиргородський район.

Незвичайна виставка

Повідомлення про те, що Кіровоградщину за підсумками минулорічного Всесоюзного змагання по раціоналізації та винахідництву визнано кращою, сприйняли із законним почуттям гордості трудові колективи області, які зробили вагомий внесок у раціоналізаторський фонд одинадцятої п'ятирічки

ПО ПРАВУ пишаються цим трудовим здобутком і працівники ливарного цеху сірого чавуну № 5 головного підприємства виробничого об'єднання «Червона зірка». Вони постійно справляються з завданнями по раціоналізації. Так було і минулого року: запровадили 95 пропозицій з економічним ефектом у 145 тисяч карбованців, що відповідно на три пропозиції та 25 тисяч карбованців більше, ніж було передбачено планом. За підсумками двох кварталів цех виборював призові місця у внутрізаводському змаганні, яке охоплює тринадцять цехів.

Такі успіхи колективу ливарного на «Червоній зірці» справедливо пов'язують з ім'ям Петра Петрука, молодого інженера по раціоналізації, котрий уміло керує науково-технічною творчістю. 1980 року він створив першу на заводі школу молодого раціоналізатора, яка вже перетворилася у справжню школу обміну досвідом. Та спочатку Петро зарекомендував себе допитливим і енергійним новатором. У нього багата колекція нагород, серед яких — Диплом республіканської виставки «НТТМ-82-». І не боюся помилитися в тому, що на нього чекають ще вищі нагороди.

Але не про нього, лідера, ця розповідь (до речі, «Молодий комунар» неодноразово інформував своїх читачів про справи Петра Петрука). Кожен четвертий ливарник — раціоналізатор, і саме в цьому, вважає Петро, причина успіху. У поході за вдосконалення виробництва пліч-о-пліч з інженерно-технічними працівниками впевнено йдуть десятки рядових робітників. Якщо їх можна назвати рядовими...

— Чи не хотіли б ви відвідати виставку молодого раціоналізатора Володимира Фещенка? — запитали мене в ливарному.

Потім, знайомлячись з «експонатами», я зрозумів, що то був усього-навсього дотепний жарт. Мені показали діюче устаткування, в яке вніс корективи Володимир. Мабуть, немає такого куточка у величезному технічному господарстві цеху, який би обійшли кмітливий розум і роботящі руки новатора.

І подумалося тоді: а чому б і справді на устаткуванні, біля трафаретів, які повідомляють «Виготовлено на заводі такому-то», не робити написів «Удосконалено раціоналізатором таким-то»? І там же, можливо, навіть наводити його основні анкетні дані. Приблизно так: «...Володимир Фещенко. 1955 року народження. Комуніст. Вивчився у технічному училищі № 6 на електромонтера. На заводі 7 років. Спочатку працював за спеціальністю, а потім став слюсарем-вентиляційником. На його рахунку до 20 рацпропозицій з економічним ефектом близько 16 тисяч карбованців...»

А втім, такі дані, мабуть, не слід наводити. Адже у трудовій біографії Володимира важко відрізнити основне від другорядного, і вийде довга-предовга довідка (на неї треба час, матеріали, а це вже — марнотратство). Як не згадати, приміром, що школу молодого раціоналізатора було створено при активній допомозі тодішнього секретаря цехової комсомольської організації В. Фещенка, а також те, що нині він як заступник секретаря партійного осередку, особливу увагу приділяє залученню молодих робітників до участі в науково-технічній творчості?

А залучає Володимир так. На роботу по впровадженню своєї пропозиції запрошує когось із молодих. Той, працюючи поряд з досвідченим новатором, переймає (швидше — мимохіть) передові прийоми роботи і навіть уміння творчо мислити (і що цікаво — винагороду Б. Фещенко ділить з ним навпіл). Наступного разу цей робітник, дивись, уже й сам висуває наставнику цікаві думки, ідеї. А згодом — школа молодого раціоналізатора, самостійна творчість, участь у бригадах творчої співдружності, яких у цеху три.

Володимир любить точне слово і міг би мене поправити, мовляв, самостійна творчість — поняття дуже відносне. Адже він переконаний прихильник того, що більше користі саме від співдружності робітників різних спеціальностей та інженерів і техніків.

У них у колективі був випадок, коли досвідчений робітник - раціоналізатор поставив перед собою мету створити верстат самотужки, все пройти самому — від ідеї до її реалізації. І що з того вийшло? Працював довго, а верстат за одним із параметрів не витримав критики. Подібний, але без недоліків верстат виготовила бригада технічної творчості набагато швидше.

Ось чому переважна більшість найвдаліших «експонатів» В. Фещенка, за його словами, — це плід колективної праці.

— Як виникають ідеї? — запитав я новатора.

І він розповів, що має власний план, складений на основі тематичних планів усунення вузьких місць на заводі і в цеху.

— А головне, — додав, — треба цікавитися, про що говорять товариші по колективу, що їх турбує. Вони нерідко звертаються за допомогою.

Не забули — Володимир слюсар-вентиляційник. І про його роль у ливарному цеху можна легко здогадатися. Боротьба за чисте повітря — ось що найбільше турбує раціоналізатора. І коли якась із пропозицій не обіцяє ніякої економії матеріальних чи енергетичних ресурсів, але сприяє поліпшенню умов праці, він візьметься за її здійснення. І ливарники йому кажуть спасибі.

В. РАЦА.
м. Кіровоград.

НА ВСЕ ЖИТТЯ

КОМСОМОЛОМ ВИХОВАНІ

ПРО СЕРГІЯ Андрійовича Кулика сьогодні можна було б розповісти як *про науковця: він — доктор біологічних наук, професор, завідуючий кафедрою ентомології і фітопатології Іркутського сільськогосподарського інституту. В експозиції обласного краєзнавчого музею представлено унікальні колекції водяних жуків і дрібних комах Східного Сибіру і Далекого Сходу, зібрані нашим земляком, а також доктором Михайлом Йосиповим (Софія). Вони — поруч з фотокопіями атестата професора і диплома доктора наук С. А. Кулика.*

Відомий Сергій Кулик і як письменник: в Іркутському книжковому видавництві вийшло три його книги — для дошкільнят — «Иван-великан и Дунюшка» (1957), для молодшого віку — «Стальной букет. Сибирские сказы» (1958), для юнацтва — повість «Приключения капитана Кузнецова». Починається вона словами: «Моєму вчителю і вихователю, воїну і будівничому, — Ленінському комсомолу, — в день його сорокаріччя присвячується ця скромна праця».

Саме посвята і підказала тему: повідати про Сергія Андрійовича Кулика як про вихованця обласної комсомольської організації.

У листі до автора цих рядків С. А. Кулик пише:

«Вступав я до лав комсомолу восени 1927 року в Рівнянській сільськогосподарській профшколі, яка в 1930 році стала сільськогосподарським технікумом».

Сергій Андрійович тепло згадує своїх учителів. Серед них директор технікуму М. В. Мамрієнко (про нього йдеться у відомому збірнику «Красные вехи», виданому в Єлисаветграді до 10-ї річниці Великого Жовтня), колишній голова виконкому Рівнянської районної Ради М. Лісничий, викладач математики М. Швець.

З 1928-го року Сергій Кулик — член бюро комсомольського осередку технікуму, який на той час розмістився у селі Ганнівці в колишньому маєтку поміщика Жуковського. Сергію доручено керувати антирелігійною пропагандою.

Комсомольці навчального закладу брали найактивнішу участь у проведенні культурної революції на селі: розповсюджували серед селян літературу, проводили передплату на газети, працювали у школах по ліквідації неписьменності. Особисто Сергій протягом двох років навчив початкової грамоти тридцять жителів села Громухи. Це значило: тричі на тиждень увечері юнак ходив пішки в село за чотири кілометри від Ганнівки.

Навесні 1930-го з дипломом агронома Сергій Кулик прийшов на своє перше трудове місце: в буряководгосп «Більшовик» Новоукраїнського району, де пройшов добру школу хлібобобського гарту і де твердо вирішив присвятити себе найпочеснішій у світі професії. З цією мрією і поїхав 1936 року до Воронезького сільськогосподарського інституту. Закінчив його 27 грудня 1939 року.

З того часу наш земляк плідно працює в науці. 17 жовтня 1970 року громадськість Іркутська відзначала 40-річчя його науково-педагогічної та громадсько-виробничої діяльності і 60-річчя від дня народження. З-під пера уродженця хутора Ломана Балка вийшло кілька книг, в тому числі монографій. По одній із них — «Наземні комахи Східного Сибіру і Далекого Сходу» — в 1967 році в Ленінграді С. А. Кулик захистив докторську дисертацію.

Сергій Андрійович часто приїздить до Новоукраїнки, де мешкають його родичі, підтримує зв'язок зі своїми однокурсниками, товаришами і друзями комсомольської юності, багато розповідає про кожного з них, зокрема про Миколу Ферапонтовича Швеця (по війні — секретар Кіровоградського облвиконкому), Миколу Федоровича Ногінського — заступника директора Палацу піонерів у Сочі, Харитона Павловича Руденка — колишнього комсомольського ватажка технікуму, викладача математики в Новоукраїнці, Костянтина Петровича Бердіта — полковника у відставці, про багатьох інших, для кого комсомол став школою гарту на все життя.

В. ЧАБАНЕНКО,
краєзнавець.

МК ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«СІРІ БУДНІ В СІРИХ СТІНАХ»

Під таким заголовком у нашій газеті 19 лютого було надруковано критичну кореспонденцію з радгоспу «Маловисківський» Маловисківського району. В ній йшлося про занедбаність виховної роботи серед молоді Комсомольського відділка радгоспу, про незадовільні побутові умови мешканців молодіжного гуртожитку. Перший секретар Маловисківського райкому комсомолу В. Полулях повідомив редакцію, що факти, наведені в газетній публікації, повністю підтвердилися.

Бюро райкому ЛКСМУ заслухало секретаря комітету комсомолу радгоспу В. Тильнова. Було вироблено заходи для ліквідації недоліків у роботі гуртожитку і культосвітніх закладів села.

Нині ремонт гуртожитку завершується. У червоному кутку регулярно демонструються кінофільми, проводяться вечори відпочинку молоді.

Розклад на літо

Новий предмет — «Овочівництво» з'явився в розкладі Рощахівської середньої школи Кіровоградської області. До його вивчення приступили учні старших класів. Здобуті знання члени учнівської виробничої бригади використають наступного літа на колгоспному городі, який школярі повністю взяли під свою опіку.

Уклавши трудову угоду з правлінням місцевого колгоспу імені В. І. Леніна, шкільна бригада зобов'язалась виростити урожай овочевих культур на 18 гектарах. Під час перших практичних занять під керівництвом головного агронома господарства З. М. Молокоста учні посіяли в парниках розсаду, тепер доглядають за нею.

— До праці привчені, впораємося, — впевнено говорить бригадир Сергій Рябчук. — Ось уже кілька років ми повноправні господарі в колгоспному саду. А ланка тваринників відгодовує 12 свиней і 50 кролів, забезпечуючи шкільну їдальню м'ясом.

Ініціативу юних схвалив Бобринецький райком партії. Розклад на п'яту трудову вчверть готується в усіх селах району.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

ФАКТ. Щороку на кожного учня загальноосвітньої школи держава витрачає 200 карбованців, на учня середнього спеціального навчального закладу — 700 карбованців, на студента вузу — більше 1000 карбованців. Значні кошти держава виділяє на утримання дітей у школах-інтернатах, групах продовженого дня, на забезпечення школярів безплатними підручниками, а також безплатним харчуванням. У відповідь на цю турботу кожен учень, студент, повинен бережливо ставитися до шкільного майна, до всього, що його оточує.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ У МАЛОМУ — ЕКОНОМІЯ У ВЕЛИКОМУ

ЧИМ ВИМІРЮЄТЬСЯ БЕРЕЖЛИВІСТЬ?

«Круглий стіл» «МК»

На знімках: учасники зустрічі за «круглим столом «Молодого комунара» (зліва направо) І. Г. ТКАЧЕНКО, М. КОРДЮКОВА та О. ДОБРОБАТЬКО.
Фото В. ГРИБА.

В. РАМХЕН, учениця шостого класу, голова ради дружини Червоноярської десятирічки Кіровоградського району:

— Наша школа працює за кабінетною системою. У нас є всі технічні засоби, наочні посібники, різноманітний дидактичний матеріал. Все це справді наше шкільне багатство, яке повинно прослужити не одному поколінню. Як продовжити його життя? Над цим задумалася комсомольська і піонерська організації восьмирічки і розгорнули рух «П'ятирічці бережливості — продовження строків експлуатації шкільного майна». Рада дружини разом із штабом бережливих уже добилися повного дотримання санітарного режиму в школі. У класах, кабінетах, майстернях, коридорах, на шкільному подвір'ї не побачите обгорток від цукерок, сміття. Не знайдете і розбитих шибок, пошкрябаних парт, поламаних стільців. Це — результат активних дій постів бережливих та шкільної ремонтної бригади. Нинішнього навчального року ми обійшлися майже без ремонту шкільного приміщення. Нині наша школа має такий вигляд, як після першовересневого дзвінка. Своїм господарським ставленням до шкільного майна ми вже зекономили одну тисячу карбованців, а кожен наш учень добре засвоїв: турбота про народне багатство — це і його особиста справа.

ФАКТ. У Гайворонському МНВК тільки за минулий навчальний рік за рахунок дотримання правил експлуатації і обслуговування техніки зекономлено 5,5 тонни дизпалива і 6 тонн бензину. Збільшено міжремонтний пробіг навчальних автомашин на 1,5 тисячі кілометрів. За рахунок економії металу виготовлено близько 250 комплектів каркасів лабораторних столів і стільців.

С. БЕВЗЕНКО, секретар комітету комсомолу СШ № 5 м. Гайворона:

— Вважаю, що заняття в МНВК дають нам можливість по-справжньому відчути і зрозуміти, що таке праця. Тут ми маємо прекрасну можливість одержані теоретичні знання закріпити практично. А це виробляє в нас риси не тільки майбутніх механізаторів, електрослюсарів, будівельників, шоферів, а й господарів. Саме прищеплювання нам господарських навиків допомагає таке нововведення в нашій школі. Щодня старшим по десятирічці (по господарських турботах) призначається черговий з числа комсомольців-старшокласників. Цей хлопець чи дівчина стежить за порядком у шкільному приміщенні, на подвір'ї. Авторитет такого чергового дуже високий. Його беззаперечно слухають учні. І сьогодні ви не знайдете у школі жодної без потреби включеної електролампочки, водопровідні крани даремно не виливають воду, у коридорах і класах чисто.

АКТУАЛЬНО. З виступу Н. К. Крупської в газеті «Пионерская правда» 50 років тому: «Дорогі діти! Сьогодні мені хочеться поговорити з вами про одну велику і важливу справу. В одного знайомого хлопчика я побачила на стіні його кімнати портрет В. І. Леніна. Він вирвав його з книжки.

— Ти ж зіпсував книжку, — сказала я.

— Я не зі своєї.

Виявилося, що книга була бібліотечною. Придивіться, яка справа виходить. Своє майно береже, а громадське, те, яким користується багато людей, псує...»

Г. СМИРНОВ, член комітету комсомолу СШ № 14 м. Кіровограда.

— Я хочу продовжити думку Сергія і розповісти от про що. Другий рік наша комсомольська і піонерська організації прагнуть продовжити строк користування підручниками. Дечого ми вже добилися. Приміром, шкільна бібліотека має подвійний фонд підручників для 1—5 класів. На особистому рахунку школи записано 1000 карбованців, зекономлених для придбання букварів, читанок, підручників з алгебри, фізики, хімії... Відмінно потрудилися шкільні пости бережливих. Їх члени розповідають наймолодшим учням про те, скільки коштів витрачає держава на випуск одного зошита, вартість якого всього дві копійки. І якщо торік малята використали в середньому по 50 зошитів кожен, то нині кількість зменшилася на половину.

Загальношкільні рейди-перевірки «Про що розповів портфель», «Живи, книго», які проводять рада піонерської дружини і комітет комсомолу, допомагають виявляти, який клас найакуратніше ставиться до книг і шкільного майна. Висновок: найчистіші підручники у жовтенят, в гіршому стані вони в учнів 6—7 класів і деяких комсомольців. Добитися серйознішого ставлення до шкільного майна — одне з першочергових завдань шкільного комітету комсомолу.

ФАКТ. Завдяки господарському ставленню до продуктів харчування за 10 місяців минулого року школярі та учні середніх спеціальних навчальних закладів зекономили 10600 кілограмів хліба і хлібобулочних виробів, 9970 кілограмів картоплі, 7330 кілограмів овочів.

С. ОРИЩЕНКО, секретар комітету комсомолу Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства:

— Минулого літа один з механізованих студентських загонів нашого навчального закладу працював у колгоспі імені Дзержинського Компаніївського району. У тракторній бригаді, де наші хлопці трудилися поруч з колгоспними механізаторами, йшла заправка техніки пальним. Сашко Андрющенко і Сашко Бобков побачили, як досвідчений механізатор байдуже вилив на землю чимало бензину. Хлопці зробили йому зауваження. Соромно тоді стало механізаторові. Нічого не скажеш, слушною була критика молодих. А про цих юнаків і всіх інших студзагонівців у господарстві заговорили з повагою: «Справжніми механізаторами стануть».

В. ЗАЙЦЕВ, учень Бобринецького СПТУ № 2:

— Наш машинно-тракторний парк має 30 тракторів, 5 комбайнів, 12 автомашин. Значно поліпшивши якість поточного ремонту і обслуговування техніки, ми добилися продовження строку її служби. Без капітального ремонту працюють 2 автомобілі ГАЗ-53 і три трактори Т-74. До цього варто додати те, що 1982 року учні СПТУ зекономили 25 тисяч кіловат-годин електроенергії. А за перший квартал нинішнього року — вже 8 тисяч кіловат-годин. В училищі нас навчили, як розумно використовувати пальне.

Комітет комсомолу, адміністрація училища запропонували таке: щоб уся наша техніка була завжди справною і служила, за кожною групою закріпити по одній-дві машини.

Треба тільки бачити, як залюбки хлопці доглядають за своєю «іменною» технікою. Кожен вузол, кожна деталь працюють як годинник. Ну, а якщо під час перевірки комісія штабу бережливих знайде хоч найменшу пляму іржі, вона стане «ЧП» в групі.

Ми, майбутні механізатори, вважаємо, що в справі бережливості й економії не так важливий зекономлений карбованець (хоч і він для народного господарства країни значить багато), як те, що вже тепер у школі, одержуємо справжні уроки бережливого ставлення до всього, чим багатий наш народ, вчимося раціонально використовувати і примножувати його. Кожен сільський трудівник — це в першу чергу дбайливий господар. Ось ми і вчимося бути такими.

М. КОРДЮКОВА:

— Районний комітет комсомолу, майже з перших днів спрямували роботу комсомольських організацій та учнівських колективів на схвалення ініціативи «Бережливість у малому — економія у великому». В комсомольських організаціях у кінці минулого і на початку нинішнього навчального року пройшли комсомольські збори з єдиним порядком денним: «Берегти — це значить примножувати», в класах створені пости, а при комітетах комсомолу, учкомах — штаби бережливих, відкрито учнівські рахунки економії. Принципово, по-діловому до вирішення цієї справи підійшли комсомольські організації Добрівської, Добрянської, Сухоташлицької, Йосипівської, Котовської, Вівсяниківської шкіл.

І сьогодні результати говорять самі за себе. Так, лише за минулий рік зекономлено у Вільшанській СШ — 6940 кіловат-годин електроенергії, в Добрянській, Котовській школах, — до 2 тонн вугілля тощо.

Штаби бережливих щомісяця підбивають підсумки діяльності постів згідно з рахунками бережливості. Тут до уваги беруться такі показники: результати роботи по вихованню бережливого ставлення до хліба, шкільного майна, електроенергії, підручників. Враховуються і трудові успіхи колективу, тобто кількість зібраного лому, макулатури. Підсумки висвітлюються в стінній пресі, у випусках «Комсомольського прожектора», блискавках, екранах змагання, шкільних радіогазетах.

Варто сказати: якщо на місцях підбиваються підсумки походу бережливих, то в масштабах району ця справа не організована належним чином. Правда, нині райком ЛКСМУ та райвно вирішують питання про введення районного рахунку економії та про запровадження перехідного вимпела для переможців. Адже в школах такі форми заохочення давно прижилися. Думаю, що обком комсомолу, облвно виробляють конкретні критерії оцінки діяльності постів бережливих, а також запровадять спеціальні призи для шкіл і райкомів комсомолу.

О. ДОБРОБАТЬКО, студентка педінституту імені О. С. Пушкіна:

— Робота по бережливості велася в нашому вузі і до виходу звернення. Але тоді не було системності і прийняті рішення не виконувалися, слабкий контроль за цим був і з боку комітету комсомолу, комсомольських бюро факультетів і курсів.

Нині в інституті при штабі економії активно діють 4 сектори: економного витрачання електроенергії, бережливого ставлення до книг, хліба, державного майна. Створені сектори з ініціативи комсомольців історичного та педагогічного факультетів.

Організовано ремонтні бригади, регулярно проводяться рейди по перевірці санітарного стану гуртожитків, аудиторій, їдалень. Наслідки роботи постів очевидні: лише з минулому навчальному році силами студентів було відремонтовано 400 стільців, 350 парт і столів, що дало п'ять тисяч карбованців економії. Багато уваги приділяється і боротьбі за раціональне використання робочого часу, значно скорочено кількість пропусків занять без поважних причин. Штаб бережливості і комітет комсомолу вузу планують провести з 25 квітня по 1 травня тиждень бережливості.

Скоро ми самі вчитимемо своїх вихованців бути дбайливими, економними. Але подібного предмету в інститутській програмі поки що немає. Було б чудово, коли в спецкурсі «Економіка народного господарства» читалися б лекції з методики виховання в школярів бережливого ставлення до народного багатства.

АКТУАЛЬНО! «Якщо навчати вихованця 10 років, давати йому знання основ наук, а потім, коли він закінчить школу, дати йому в руки лопату і сказати: «А тепер ти будеш працювати. Копати треба ось так», — це буде для нього трагедією. Таку трагедію і переживають ті випускники середньої школи, духовне життя, думки і почуття яких протягом десяти років були відірвані від життя, від праці. Підготовка до буденної праці повинна проводитися по всіх лініях життя вихованців і важливою із цих місій є свідомість, думка, духовне життя» (В. О. Сухомлинський).

І. І. РАДКЕВИЧ:

— Ведучи мову про бережливість, ми не можемо говорити лише про зекономлені кілограми, карбованці, літри, кіловат-години. Давайте подивимося на це питання з іншого боку: як усе це школа, сім'я, громадськість подає підростаючому поколінню.

В одному районі мене вразив такий факт. Третьокласниця принесла на урок зошит. Не звичайний, куплений за 2 копійки, а зроблений власними руками. Похвалити б дитину, поставити за приклад її товаришам, взятися на уроках праці за виготовлення зошитів, альбомів, блокнотів, планшетів. А замість цього учениця почула: «Що ти за ганчірку принесла?» Необдумана фраза педагога може назавжди відбити у вихованця бажання трудитися, не кажучи вже про бережливе ставлення до народного багатства. Мовляв, для чого ламати собі голову над виготовленням такого неоковирного зошита, якщо вдосталь хороших у будь-якому магазині?

Перш ніж виховувати бережливих, треба вчителям навчитись, як це робити. Поки що в нашій області ця справа знаходиться не на належному рівні.

І. Г. ТКАЧЕНКО:

— Більше двадцяти років я був членом комісії у справах неповнолітніх. Багато довелося побачити і хорошого, і прикрого. На жаль, в основному спілкувався з «важкими» дітьми. І що я помітив: сюди потрапляли ті, хто змалку не привчений трудитися. Розбите вікно, розтрощений телефон-автомат, понівечена поштова скринька — справа недобрих рук тих, хто в житті не попрацював і на копійку. Цих підлітків не навчили трудитися, будемо казати відверто, ще з дитячого садка. А скільки уроків праці вони проходять у 1—5 класах загальноосвітніх шкіл? Мало, дуже мало.

Ми дуже пізно прилучаємо дітей до економіки. Нехай, мовляв, дитина підросте, вивчиться, здобуде освіту, освоїться з виробництвом — тоді вже хай цим займається. А починати треба з «економіки» іграшок, морозива, цукерок. Коли донька чи синок стануть на зріст вищими від батьків, навряд чи вдасться прищепити їм любов до праці, навряд чи навчаться вони поважати все, що зробили руки людські, навряд чи зуміють берегти, примножувати, розумно економити. Слід про це пам'ятати. Романтична зневага до грошей, до всякої бухгалтерії не сприятиме вихованню в молодих господарських якостей.

За кожною річчю ми повинні бачити перш за все труд. Треба цінувати його. Вважати аморальним, той випадок, коли він пропадає дарма. І це не скупість і не дріб'язковість...

Розмову за «круглим столом» записала Т. КУДРЯ
Фото В. ГРИБА.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

На цьому ми не закінчуємо, друзі, розмову про бережливість. Як уже говорилося вище, звернення «Бережливість у малому — економія у великому» — довгострокове. Ми ще не раз вестимемо мову на сторінках газети про цю важливу справу. А від вас, шановні читачі, чекаємо листів з цікавими повідомленнями на тему бережливості. Сподіваємося, що ви нам підкажете нові адреси, імена, події, факти.

диск-фзал

Якою бути сучасній естрадній пісні? У чому причина скоминущої популярності одних пісень і невмирущої молодості інших? Давайте послухаємо, що говорять з цього приводу композитори і виконавці, чий авторитет у музичному мистецтві незаперечний, чиї твори незмінно мають успіх у слухачів.

НАОДИНЦІ З МУЗИКОЮ

Муслім МАГОМАЄВ, народний артист СРСР, композитор і співак:

— Людям необхідна тільки та музика, яка народжує в нас доброту і благородство, відчуття прекрасного, учить правди й справедливості. Наприклад, Олександра Пахмутова, яка по праву розділяє свої успіхи з чудовим поетом Миколою Добронравовим, — автор творів різних жанрів Однак у всіх них є незвичайно світла молодість, свіжість, чистота, правдивість. Навіть у найпростішій її пісні ніколи не знайдеш і краплини банальності.

Давид ТУХМАНОВ, лауреат премії Ленінського комсомолу, композитор:

— Великий вплив на молодь має рок-музика. Вона здатна порушувати серйозні й глибокі теми, висвітлювати їх мовою надзвичайно емоційною і щирою. Боротьба за мир і роззброєння, гострі соціальні проблеми, відносини особистості і суспільства, наша відповідальність за все, що відбувається на планеті — всі ці теми під силу року. Цей стиль активний і енергійний по своїй природі, він здатний хвилювати, бентежити, він самим своїм тонусом протистоїть усякій байдужості. Цьому жанру сьогодні необхідні гострі теми, що захоплюють нас цілком, необхідна поезія, що чутливо реагує на події нашого часу.

Софія РОТАРУ, народна артистка УРСР, співачка:

— Якщо пісні митця хвилюють щирістю почуттів, примушують слухача сумувати, радіти чи ненавидіти, — лише тоді виникає єднання співака з тими, хто сидить у залі. І люди вдячні йому за те, що допоміг побачити незвичайне у звичайному, краще пізнати себе, відкрити в собі й інших хороше, добре, красиве. Саме це я називаю мистецтвом. А ключем до розуміння музичного мистецтва, вважаю, є народна пісня.

Євген ДОГА, народний артист Молдавської РСР, композитор:

— Мене приваблює музичний фольклор; особливо цікавою здається робота, яка прилучає до багатства інших національних культур.

Галина БЕСЄДІНА, лауреат міжнародних конкурсів, співачка:

— При виборі пісні я дивлюся перш за все на текст. Якщо він мене не зворушив, то мелодія зникає, навіть хороша. Головне, щоб у пісні була драматургія, глибока людська проблема. У моєму репертуарі пісні-монологи, пісні-роздуми, російські народні пісні, балади, романси. В наш час, коли темп життя динамічний, напружений, хочеться залишитися наодинці з музикою, з собою, і тоді потрібні такі пісні.

Валерій ЛЕОНТЬЄВ, лауреат міжнародного конкурсу «Золотий Орфей», співак:

— Мені необхідні не тільки нові танцювальні композиції, а й філософські балади, драматизовані пісні, в сюжетах яких є сміх і сльози, жарт і трагедія. І виконувати їх треба яскраво, сердечно...

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

ВСЕ ПРОЙДЕТ

Музыка М. ДУНАЕВСКОГО
Стихи Л. ДЕРБЕНЕВА.

Вновь о том, что день
уходит с земли
В час вечерний спой мне.
Этот день, быть может,
где-то вдали
Мы не однажды вспомним.
Вспомним, как прозрачный
месяц плывет
Над ночной прохладой.
Лишь о том, что все
пройдет.
Вспоминать не надо.
ПРИПЕВ:
Все пройдет...
И печаль и радость.
Все пройдет...
Так устроен свет.
Все пройдет...
Только верить надо,
Что любовь не проходит,
нет.
Спой о том, как вдаль
плывут корабли,
Не сдаваясь бурям.
Спой о том, что ради
нашей любви
Весь этот мир придуман.
Спой о том, что биться
не устает
Сердце с сердцем рядом.
Лишь о том, что все
пройдет
Вспоминать не надо.
ПРИПЕВ:
Вновь о том, что день
уходит с земли.
Ты негромко спой мне.
Этот день, быть может,
где-то вдали
Мы не однажды вспомним.
Вспомним, как звезда
всю ночь напролет
Смотрит синим взглядом.
Лишь о том, что все
пройдет,
Вспоминать не надо.
ПРИПЕВ:

ВИ ПРОСИЛИ РОЗПОВІСТИ

КРАСНА ПІСНЯ НА ВСІ ГОЛОСИ

«Ми любимо слухати пісні у виконанні Назарія Яремчука, — пишуть учні Водянської восьмирічки Компаніївського району. — Хотіли б довідатися про творчий шлях співака». Гадаємо, що вміщена нижче розповідь задовольнить цікавість усіх, хто прислав у «Диск-зал» подібні листи.

Чотирнадцять років тому в репертуарі самодіяльного вокально-інструментального ансамблю «Смерічка» з буковинського містечка Вижниці з'явилося одразу три пісні одного композитора — «Я піду в далекі гори», «Червона рута» і «Водограй». Вони принесли небувалий успіх і автору — Володимиру Івасюку, і виконавському колективу, який згодом на запрошення Чернівецької філармонії став виступати на професіональній сцені.

І весь цей час не розлучається зі «Смерічкою» соліст Назарій Яремчук. Географ за фахом, він знайшов своє покликання на естраді. Кілька років підряд виступав у дуеті з Василем Зінкевичем. Тоді створювався золотий фонд ансамблю — уже названі пісні і «Ой, чорна я, си чорна», «У Карпатах ходить осінь», «Перелаз», «Два перстені», «Незрівнянний світ краси».

Пізніше у доробку артиста з'являються пісні про дружбу і братерство радянських народів («Благословенна будь, родино»), про тяжкі для нашої Вітчизни дні війни («Батькова криниця»), про зв'язок людини з природою («Світлофор»). І майже в усіх піснях звучить тема краси рідної землі, чарівних Карпатських гір. Про її витоки Назарій Яремчук розповів у одному з інтерв'ю:

— Тому, хто народився в сільській тиші, нелегко забути про неї. Знаю це по собі: і досі бачу місто крізь призму села. Чую, буває, в місті запах трави, скошеної на газонах, і постає переді мною дивний світ мого дитинства. Згадую рідні гори, річки, квіти. Душею лину до їхньої прозорої краси, аромату.

І глядач у залі, слухаючи співака, лине душею до смерекових лісів, гірських бистрин, високих полонин... Фольклорна мелодійна основа в поєднанні з сучасною виконавською манерою артиста надають неповторного забарвлення пісням «Горянка» і «Черешневий гай», які написав керівник «Смерічки» заслужений артист республіки Л. Дутківський. Н. Яремчук включає до свого репертуару також твори композиторів І. Поклада, Р. Паулса, О. Екімяна, Є. Мартинова, поетів М. Ткача, П. Тичини. Пишуть для «Смерічки» учасник цього ВІА В. Морозов і соліст ансамблю «Черемош» П. Дворський. У майбутньому співак хотів би виконати пісні П. Майбороди, Є. Станковича, О. Білаша на вірші І. Драча, М. Вінграновського, Д. Павличка.

Разом із своїм колективом заслужений артист УРСР Назарій Яремчук брав участь у фестивалях мистецтв «Київська весна», «Московські зірки», «Кримські зорі», «Білоруська музична осінь», «Мерцішор», «Буковинська весна», знайомив із кращими зразками української естради публіку Чехословаччини, НДР, Румунії, Монголії; гастролював по різних містах нашої країни, був і в Кіровограді. Телеглядачі зустрічалися зі співаком у музичних фільмах «Червона рута», «Співає «Смерічка», «Стартує пісня», «Через десять років».

Н. ГРИГОР'ЄВА.

КОМСОМОЛКА КАТЕРИНА ТЕРЕНТЬЄВА ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДІНСТИТУТУ КЕРУЄ ХУДОЖНІМ КЕРІВНИКОМ ОБЛАСНОГО БУДИНКУ ВЧИТЕЛЯ, СПІВАЄ В СУПРОВОДІ НАРОДНОГО САМОДІЯЛЬНОГО ОРКЕСТРУ НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ.

Фото В. ГРИБА.

«ЗІРКА» — «НОВАТОР» — 0:0

У минулому сезоні «Зірка» зуміла двічі відчутно переграти жданівців з однаковим рахунком — 3:1. «Новатор» уже кілька років пасе задніх у нашій зоні. І нинішній чемпіонат він почав слабко: одне очко в п'яти матчах. Здавалося, що наша команда без особливих труднощів подолає аутсайдера. Та вже перші хвилини зустрічі підтвердили, що зробити це буде важко. І хоча «Зірка» наполегливо атакувала, гості самовіддано захищалися і не забували про контратаки. Запам'ятався дві з них. У першому випадку відмінну реакцію провемонстрував Б. Філатов. Через кілька хвилин два нападаючих «Новатора» вийшли на одного нашого захисника, але гостей підвів неточний удар по воротах.

А що «Зірка»? Е. Денисенко, Є. Петроченков та С. Мурадян (двічі) могли відкрити рахунок, та в останню мить їх підводила недостатня майстерність. Неабияку можливість на 40-й хвилині втратив Я. Бобиляк, який після тривалої перерви, викликаної травмою, знову з'явився в складі «Зірки».

Друга половина гри почалася з рішучих, але недостатньо вміло організованих атак кіровоградців. 49-а хвилина. Після розіграшу штрафного — сильний удар Є. Петроченкова. Воротар гостей — на «висоті». 51-а хвилина. В зручній позиції С. Мурадян, але м'яч летить значно вище воріт. 56-а хвилина. Захисник І. Черненко з одинадцятиметрової позначки влучає прямо у воротаря. 61-а хвилина. Підступний навісний удар В. Димова — вдало зіграв голкіпер «Новатора».

Після цього наступальний порив «Зірки» вщухає. Відчувається втома деяких гравців. У цей час гості небезпечно атакують. Штрафний у наші ворота — надійно зіграв воротар. А через кілька хвилин у створеній нашими ж захисниками метушні біля своїх воріт нападаючий жданівців Л. Ткаченко ледь не влучив у ціль. Тренери «Зірки» проводять дві заміни і знову наша команда перехоплює ініціативу. На 82-й хвилині М. Калита зі штрафного удару попадає в перекладину. А в результаті нічия — 0:0.

Слід зазначити, що невпевнено провів матч суддя в полі І. Котляр (Кривий Ріг). Воротарі обох команд по кілька разів порушували правила. Але свистка не було. Незрозуміло також, чому арбітр звітував перед жданівськими футболістами про прийняття того чи іншого свого рішення. Гравці «Новатора», побачивши, що суддя втратив контроль за грою, почали після кожної зупинки гри відбивати м'яч куди заманеться з метою зволікання часу. Склалося враження, що охоронець порядку на футбольному полі забув взяти з собою жовті картки.

Все це, звичайно, вплинуло на загальний перебіг подій в матчі, проте не знімає провини з наших футболістів, які поки що не показують красивої, результативної гри. Гри, якої так чекають від «Зірки» її численні прихильники.

Наступні матчі «Зірки» відбудуться на виїзді. Випробування чекають кіровоградців у Хмельницькому, Житомирі та Вінниці, де вони будуть грати з «Поділлям», «Спартаком» та «Нивою».

А. БЕЗТАКА.

Турнірна таблиця за станом на 16 квітня має такий вигляд:

1. «Атлантика»	4	1	1	4—1	9
2. «Кривбас»	3	3	0	5—1	9
3. «Кристал»	4	0	1	8—2	8
4. «Колос»	4	0	2	10—5	8
5. СКА Одеса	3	2	0	10—2	8
6. «Шахтар»	3	2	1	6—3	8
7. СКА К.	3	2	1	9—7	8
8. «Буковина»	3	1	2	7—2	7
9. «Торпедо»	3	1	1	6—2	7
10. «Авангард»	3	1	1	4—2	7
11. «Океан»	2	3	1	6—2	7
12. «Металург»	2	3	1	5—2	7
13. «Закарпаття»	2	3	1	8—7	7
14. «Прикарпаття»	2	2	2	4—6	6
15. «Суднобудівник»	2	1	2	3—5	5
16. «Нива» Він.	1	3	1	7—5	5
17. «Зірка»	1	3	2	3—3	5
18. «Десна»	1	2	2	2—3	4
19. «Стахановець»	1	2	3	2—7	4
20. «Спартак»	1	1	3	2—7	3
21. «Маяк»	0	3	2	1—4	3
22. «Новатор»	0	2	4	3—7	2
23. «Нива» Бж.	0	2	3	2—7	2
24. «Поділля»	0	2	3	2—8	2
25. «Дніпро»	0	2	4	0—9	2
26 «Фрунзенець»	0	1	4	2—12	1

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 05200. Індекс 61103. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 191. Тираж 55 500.